

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ युक्तां अन्यप्रयुक्ता ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ससंम्हसोपदेशं देवैर्वैः कृतं ॥ २० ॥ २१ ॥
तंचतुर्दशभिः पार्थश्चेत्रपुंखैः शिलाशितैः ॥ अविध्यत्तूर्णमव्यग्रस्तेचाभ्रश्रंतवर्मणि ॥ ३ ॥ तेषानैष्कल्यमालोक्य पुनर्नवचपंचक ॥ प्राहिणोन्निशितान्बाणां
स्तेचाभ्रश्रंतवर्मणः ॥ ४ ॥ अष्टाविंशस्तुतान्बाणानस्तां विप्रेक्ष्य निष्फलान् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नः कृष्णार्जुनमिदं वचः ॥ ५ ॥ अदृष्टपूर्वपश्यामिशिलानामिव स-
र्पणं ॥ त्वया संप्रेषिताः पार्थ नार्थं कुर्वति पत्रिणः ॥ ६ ॥ कच्चिद्रांडीवजः प्राणस्तथैव भरतर्षभ ॥ मुष्टिश्चेत्यथा पूर्वभुजयोश्च बलंतव ॥ ७ ॥ नवाकच्चिदयंकालः
प्राप्तः स्यादद्यपि श्रमः ॥ तव चैवास्य शत्रोश्च तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥ ८ ॥ विस्मयो मे महान्यार्थतव दृष्ट्वा शरानिमान् ॥ व्यर्थान्निपतितान्संख्येदुर्योधनरथं प्रति
॥ ९ ॥ वज्राशनिसमाधोराः परकायावभेदिनः ॥ शराः कुर्वति ते नार्थं पार्थ काद्यविडंबना ॥ १० ॥ अर्जुन उवाच द्रोणे नैषामतिः कृष्ण धातृराष्ट्रे निवेशिता ॥
अभेद्या हि ममास्त्राणामेषा कवचधारणा ॥ ११ ॥ अस्मिन्नंतर्हितं कृष्णत्रैलोक्यमपि वर्मणि ॥ एको द्रोणो हि वैदेतदहंतस्माच्च सत्तमात् ॥ १२ ॥ न शक्यमेतत्क-
वचं बाणैर्भेतुं कथंचन ॥ अपि वज्रेण गोविंदस्वयं मघवता युधि ॥ १३ ॥ जानंस्त्वमपि वै कृष्णमां विमोहयसे कथं ॥ यद्वृत्तं त्रिषु लोकेषु यच्च केशव वर्तते ॥ १४ ॥
तथा भविष्यद्यच्चैव तत्सर्वं विदितंतव ॥ न त्विदं वेदवै कश्चिदथ त्वं मधुसूदन ॥ १५ ॥ एष दुर्योधनः कृष्ण द्रोणेन विहितामिमां ॥ तिष्ठत्यभीतवत्संख्ये विभ्रत्कवच-
धारणां ॥ १६ ॥ यत्त्वत्र विहितं कार्यं नैष तद्वृत्तिमाधव ॥ स्त्रीवेदेष विभक्त्युक्तां कवचधारणां ॥ १७ ॥ पश्य बाहोश्च मे वीर्यं धनुषश्च जनार्दन ॥ पराजयिष्ये कौ-
रव्यं कवचेनापि रक्षितं ॥ १८ ॥ इदं मंगिरसे प्रादाद्देवेशो वर्मभास्वरं ॥ तस्माद्बहूस्पतिः प्रापततः प्रापपुरंदरः ॥ १९ ॥ पुनर्देदौ सुरपतिर्मत्संख्यं वर्मसंग्रहं ॥ दे-
वं यद्यस्य वर्मैतद्ब्रह्मणा वास्वयंकृतं ॥ २० ॥ नैनंगोप्स्यति दुर्बुद्धिर्मघबाणहतं मया ॥ संजय उवाच एवमुक्त्वा र्जुनो बाणानभि मंत्र्यव्यकर्षयत् ॥ २१ ॥
मानवास्त्रेण मानाहं स्तीक्ष्णावरणभेदिना ॥ विरुध्यमाणां स्तेनैव धनुर्मध्यगताच्छरान् ॥ २२ ॥ तानस्यास्त्रेण चिच्छेद द्रोणिः सर्वास्त्रघातिना ॥ तां विरुक्तानि
षूनूहृत्वा दूरतो ब्रह्मवादिना ॥ २३ ॥ न्यवेदयत्केशवाय विस्मितः श्वेतवाहनः ॥ नैतदस्त्रं मया शक्यं द्विः प्रयोक्तुं जनार्दन ॥ २४ ॥ अस्त्रं मामेव हन्याद्विहत्याच्चापि ब-
लं मम ॥ ततो दुर्योधनः कृष्णौ नवभिर्नवभिः शरैः ॥ २५ ॥ अविध्यत रणे राजन शरैराशीविषोपमैः ॥ भूय एवाभ्यवर्षच्च समरे कृष्णपाण्डवौ ॥ २६ ॥ शरवर्षणमह-
त्प्रततो हृष्यंत तावकाः ॥ चक्रुर्वादित्र निनदान् सिंहनादरवांस्तथा ॥ २७ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥